

Universitätsbibliothek Paderborn

**Tractatvs De Regimine Ecclesiae Episcopalis In Octo
Libros Distribvtvs**

Antonelli, Giovanni Carlo

Velitris, 1650

§. V. De forma praescripta à Concilio ad probandum Iuspatronatus
spectans ad Personas potentes, seu Vniuersitates.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11401

- est ecclesia : alias enim potuerunt apponi ob restorationem ; vel eleemosinam , ex quibus non acquititur ius patronatus *Rot. coram Card. Caualer. decis. 159. n. 8. & 9.*
- 34** Idem dicendum est de inscriptionibus antiquis, & publicè patetibus , ex quibus etiam probatur ius patronatus , *Rota coram eodem Caualer. decis. 378. n. 1. quæ admodum etiam probatur , sepulchrū esse hæreditarium ex litteris sepulchro inscriptis , vt d. Ricc. in Prax. for. eccl. par. 1. ref. 575. ubi citat spec. in tit. de probat: versio. 6. Cast. in l. s. sepulchrum C. de Relig. & sumpt. fun. Vnde contra amouentes insignia, siue inscriptiones ab huiusmodi sepulchris datur actio iniuriarum , & officium Iudicis , idem Ricc. in Prax. ut supra par. 1. ref. 578.*
- 35** Observa tamen , quod licet in sepulchro alicui familia concessa nequeant clerici seculares, ac regulares alium ea inuita sepelire ad l. hæredes ff. de usu & usufr. leg. c. Ebron. 13. q. 2. nihilominus si omnes de familia decesserint , vius huiusmodi sepulchri alijs concedi posset: quia per extinctionem familiæ tale ius redit ad ecclesiam , sicut per mortem viusfructuarij , eiusque descendentiū reddit viusfructus ad proprietarium l. corruptionem C. de Usufr. ita Ricc. in Prax. for. eccl. par. 4. ref. 278. & 294. numero 44.
- 37** Cöttra eos quoque datur actio iniuriarum , qui Patronorum sedes in ecclesia positas absque eorum licentia remouent *Lauor. var. elucubr. to l. tit. 2. cap. 10. nu. 17. &*
- 38** *Gratian. discept. 210. num. 32. et seq.* debetur enim Patrono etiam laico non solum ius presentandi , sed etiam ius præcedendi , & sedēdi in eminentiori loco c. decernimus 16. q. 7. cap. nobis ubi glos. de Iurepatr. Part. conf. 149. num. 3. p. 4. nec requiruntur plures actus ad huiusmodi possessionem acquirēdam , sed sufficit vaicus actus *Men. noch. conf. 126. nu. 6. vol. 2. Gratian. discept. 110. num. 17.* quod quidem ius per successionem etiam in hæredes extraneos transfertur , c. 1. de Iurepatr. clem. fin. & ibi glos. in ver. hæred. cod. tit. & si plures repe-
39 riantur hæredes , alijs tutic erit præferendus dignior arg. l. fin. ff. de fid. Instrum. Paris. d. conf. 149. n. 7. & 8. *Gratian. discept. 110. n. 15.* hoc autem ius in ecclesia laici non acquirunt inuito Episcopo , sed solum ex tolerantia , & gratia , ut d. Abb. in cap. abolenda nu. 5. de sepult. Barbo. de offic. & pot. Epis. p. 3: all. 78. num. 26.
- Sed quæres , à quo petenda sit huiusmodi licentia , quando sunt plures hæredes ? Resp. huiusmodi licentiam à digniori , non autem ab alijs esse petendam , ut d. Paris. d. conf. 149. num. 25.
- 39** *A* Di probandum ius patronatus ex fundatione , vel donatione quoad personas potentes seu Universitates.

G g 2

seu vniuersitates certam formam præscriptis Concilium Tridentinum propter presumptam usurpationem vt videlicet præter immemorabilem presentationes etiam continuatae non minori saltu, quam 50. annorum spatio, quæ omnes effectum sortitæ sint authenticis scripturis probetur, ut in sess. 25. de ref. cap. 9.

41 Talis autem forma à Concilio præscripta ad vnguem seruanda est tā in petitorio, quam in possessorio: & ideo nō sufficeret probare presentationes per testes, de quibus Concilium non confidit, nec per aliud æquipollens, sed requiritur probatio per instrumenta, seu per scripturam, ita censuit Sac. Cong. apud Farin. decis. 42. & 216. par. 4. Diuersi Beltramin. ad Greg. decis. 222. num. 11. & plures Rotæ decisiones refert. Barbos. de offic. & pot. Episc. par. 3. all. 72. num. 55. & seq.

42 Titulus, verò Iurispatronatus debet esse necessariò, vel ex fundatione, vel ex dotatione: quia iurispatronatus ex priuilegio per Concilium loco cit. iam fuit renunciatum Rot. coram Card. Caualer. decis. 265. num. 2. & seq. etiamsi in priuilegio dicatur, quod iurispatronatus censi debeat ac si ex vera, & reali dotatione, ac fundatione competeteret Rot. decis. 88. num. 2. & 3. par. 1. in Recent. quam refert Beltramin. ad Greg. dec. 397. num. 6. & coram Andrea dec. 100. num. 14. ubi alia decisiones allegantur.

43 Addunt DD. dispositionē Concilij d. cap. 9. procedere, etiamsi

concurreret maior, vel æqualis potentia in ordinario, ut decisū refert Beltramin. ad Greg. d. decis. 222. num. 11. & ideo locum habere etiam in vniuersitatibus paruis, vel sine iurisdictione sepius resolutum Rota apud Barbos. d. alleg. 72. numero 62.

44 Limitant tamen hoc decretum non habere locum quoad probandum iurispatronatus priuatorum, quorum respectu Concilium nihil innouauit, sed reliquit dispositioni iuris communis, ut constat ex eodem Conc. ibi secundum iuris dispositionem, & dicit Rota dec. 331. par. 2. diuersi Card. Caualer. decis. 560. num. 1. & ideo probata præscriptione immemorabili iurispatronatus priuati præsumitur ex fundatione, vel dotatione Ricc. in Collect. dec. 2162. par. 6. & declarauit Sac. Cong. teste Pias. in Prax. Episc. par. 2. cap. 5. n. 7.

45 Secundo limitant, vbi patronus in loco beneficij non habet, nec vñquam habuit iurisdictionem, prout requiritur ad hoc ut aliquis dicatur potens, & locum habeat præsumptio usurpationis iuxta terminos Sac. Concil. Tridentini Rota in Cracovien. Decanatus 10. Decembris 1603. coram Iusto, & in Bonon. iurispatronatus 16. Ianuarij 1608. coram Sacrato, & coram Card. Caualer. dec. 89. num. 1. & in Lucana iurispatronatus 26. Junij 1619. coram Danozetto, quas refert Beltramin. loco cit.

46 Tertiò limitant in Confraternitate, in qua non habet locum talis præsumptio, cum Confraternitas non constituerat aliquid Col-

legium publicum cum iurisdictione, seu potentia, sed potius sit priuata quādā Congregatio personarum ad exercitium pietatis instituta Rota in Bergomen. Capellania 18. Maij 1629. coram Merlino, & in Lauden. iurispatronatus 28. Iunij 1630. coram Firouano, ut refert Barbos. d. par. 3. all. 72. nu. 64. ubi etiam dicit, quod talis presumptio cessat in monasterio, seu ecclesia Domina Castri.

47 Quartō limitant, si priuata familia haberet iuspatronatus simul cum familia potenti, vel vniuersitate: quia cum pro vna parte cesseret presumptio usurpationis, cessare etiam videtur pro alia parte spectante ad personas suspectas Rota coram Caualer. decif. 89. nu. 2. & 3. & in Firmana Altaris de Dorij 15. Febr. 1610. corā Marquemontio, quam refert Beltram. loco cit. d. n. 11. in fin.

48 Quintō limitant, quando plures familiae de aliqua vniuersitate prætenderent iuspatronatus, vel si tale ius non totius vniuersitatis, sed illius partis esse prærendatur Belram. ibidem, ubi refert ita resoluisse Rotam in Lucana iurispatronatus de Podij 31. Ianuarij 1620. coram Dunozeito, & censuit Sac. Cong. teste Barbos. d. p. 3. all. 72. num. 64.

49 Sextō limitant, si agatur non contra ecclesiam, sed inter ipsos Patronos Rota coram Andrea dec. 5. n. 4. Barbos. loco cit. n. 67. ubi alias Rote decisiones refert. Piasc. in Prax. Epist. par. 2. cap. 5. nu. 7. vers. non tamen.

S. 6. VI. o meatus
An Clericus Patronus ecclesie
sau Capella vacantis possit
scipsum presentare.

50 R Espondet Lambert. de iure patr. part. 1. lib. 2: q. 8. art. 2. quod Clericus Patronus potest scipsum præsentare in beneficio simplici, seu in personatu non habente magnam, & honoratam ecclesiam, nec magnos reditus.

Alij vero putant, quod si Patronus constitutus procuratore cum potestate præsentandi, talis procurator virtute huiusmodi mandati poterit clericum patronum præsentare ad eiusdem beneficium patronatus, & ita in praxi seruari dicit Ricc. in Prax. for. eccl. p. 1. ref. 190. ubi citat Abb. Io. Andr. & Anch. in cap. fin. de Concess. Præb. Lap. all. 8: Caputaq. dec. 138. par. 2.

Alij vero absolutè negant, videlicet quod non potest Clericus patronus ecclesie seu Capella se ipsum præsentare ad beneficium, siue sit simplex, siue curatum, ut constat ex cap. per nostras, ubi glof. in ver. præsentare de iure patr. ita Vitian in Prax. iurispatr. p. 2. lib. 6. cap. 9. num. 1. & seq. & alijs quos refert, & sequitur Barbos. in d. cap. per nostras & de offic. & pot. Epist. par. 3. all. 72. nu. 85. & seq. quibus adde Bellett. Disquis. cleric. par. 1. tit. de Bon. Clerie. S. 11: num. 24. & hac est verior sententia, quia debet esse actualis distinctio, & differentia inter dantem, & recipiē-

tem